

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 21.5.2007
COM(2007) 262 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**Συνεργασία της Επιτροπής με τη διαδικασία «Περιβάλλον για την Ευρώπη» μετά από
την υπουργική διάσκεψη στο Βελιγράδι το 2007**

[SEC(2007) 633]

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Συνεργασία της Επιτροπής με τη διαδικασία «Περιβάλλον για την Ευρώπη» μετά από την υπουργική διάσκεψη στο Βελιγράδι το 2007

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η διαδικασία «Περιβάλλον για την Ευρώπη» (EfE) αποτελεί ένα άτυπο πολυμερές πλαίσιο που έχει δημιουργηθεί το 1991 με στόχο να τονωθεί η ευαισθητοποίηση όσον αφορά θέματα περιβάλλοντος στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης κατά την έξοδό τους από τα προηγούμενα καθεστώτα και τη μετάβασή τους προς μια οικονομία της αγοράς και την πολιτική δημοκρατία. Η διαδικασία έχει σχεδιαστεί με χαλαρή δομή υπό την εποπτεία της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UNECE). Από τότε που άρχισε, η διαδικασία EfE δεν είχε επίσημους δεσμούς με την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), μολονότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και πολλά κράτη μέλη συγκαταλέγονταν και εξακολουθούν να συγκαταλέγονται μεταξύ των πλέον ενεργών χορηγών και συμμετεχόντων.

Η διαδικασία Περιβάλλον για την Ευρώπη αποσκοπούσε στην εναρμόνιση της ποιότητας του περιβάλλοντος και των ασκούμενων περιβαλλοντικών πολιτικών σε όλο το χώρο της ευρωπαϊκής ηπείρου καθώς και στην εξασφάλιση της ειρήνης, της σταθερότητας και της αειφόρου ανάπτυξης κατά τη μεταβατική περίοδο προς τις οικονομίες της αγοράς και τη δημοκρατία. Αυτό είχε ιδιαίτερη σημασία στις αρχές της δεκαετίας του 1990, οπότε η διαδικασία αποτελούσε πλαίσιο διαμόρφωσης προτεραιοτήτων ως προς την ανάληψη δράσεων και συντονισμού των προσπαθειών που κατέβαλαν πολλοί και διαφορετικοί παράγοντες εκείνη την εποχή.

Δεκαέξι χρόνια μετά τη δημιουργία της, το πολιτικό τοπίο στην ήπειρό μας έχει αλλάξει ριζικά. Οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης που αποτελούσαν το στόχο της EfE έχουν στην πλειοψηφία τους καταστεί πλέον μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα να συμπληθούν στενότεροι δεσμοί με τις χώρες που είναι πλέον οι νέοι γείτονες της Ένωσης. Οι σχέσεις ΕΕ - Ρωσίας αναπτύχθηκαν και εξελίχθηκαν σε μια ευρέως φάσματος στρατηγική εταιρική σχέση (που θα καλυφθεί από τη νέα συμφωνία πλαίσιο ΕΕ – Ρωσίας, για την οποία προβλέπεται να αρχίσουν σύντομα διαπραγματεύσεις). Η διαδικασία σταθεροποίησης και σύνδεσης προσφέρει στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης τη δυνατότητα να καταστούν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έγκριση και η ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας¹, η διαπραγμάτευση της νέας βελτιωμένης συμφωνίας με την Ουκρανία στο πλαίσιο της οποίας αναγνωρίζεται η επιθυμία της Ουκρανίας να εμβαθύνει τη σχέση της με την ΕΕ, ο πολιτικός διάλογος ΕΕ - Κεντρικής Ασίας και η πρόσφατη ανακοίνωση της

¹ Στην ανακοίνωση της Επιτροπής για την Ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας (COM(2006)726 τελικό) προτείνεται μια δέσμη μέτρων για την ενίσχυση της πολιτικής, στην οποία περιλαμβάνονται η προώθηση των διαπροσωπικών επαφών, η βελτίωση της περιφερειακής συνεργασίας και η πρόσδοση θεματικής διάστασης στην Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας που θα πρέπει να καλύψει πολλούς τομείς όπως το περιβάλλον, οι μεταφορές και η ενέργεια. Στην ανακοίνωση τονίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή των πολυμερών συμφωνιών και διαδικασιών, είτε ήδη υφισταμένων είτε νέων.

Επιτροπής για τη συνέργεια του Ευξείνου Πόντου² παρέχουν νέες ευκαιρίες για στενότερη συνεργασία μεταξύ της Ένωσης και των χωρών της περιοχής που καλύπτει η UNECE.

Οι περιβαλλοντικές δραστηριότητες θα πρέπει πλέον ως εκ τούτου να εναρμονιστούν προς το μόλις προ ολίγου βελτιωθέν και αναδιαρθρωθέν πλαίσιο άσκησης εξωτερικής πολιτικής που ενέκρινε η ΕΕ. Τοιούτοτρόπως θα βελτιωθεί επίσης ο συντονισμός των ήδη υφιστάμενων περιβαλλοντικών διαδικασιών στην περιοχή, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση γενικότερης προσέγγισης με αρτιότερη ιεράρχηση προτεραιοτήτων εκ μέρους της ΕΕ και των χωρών εταίρων της.

Η διαδικασία Περιβάλλον για την Ευρώπη βρίσκεται τώρα σε σταυροδρόμι. Έχουν ήδη αρχίσει οι προετοιμασίες για την επόμενη υπουργική διάσκεψη που θα πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας Περιβάλλον για την Ευρώπη στο Βελιγράδι τον Οκτώβριο του 2007. Επομένως, έχει πλέον έλθει η στιγμή να εξετάσουμε το μέλλον της διαδικασίας Περιβάλλον για την Ευρώπη και τη στρατηγική όσον αφορά τη συμμετοχή της Επιτροπής σε πολυμερείς δραστηριότητες σε πανευρωπαϊκή κλίμακα για την περίοδο που θα ακολουθήσει τη διάσκεψη στο Βελιγράδι.

Με την παρούσα ανακοίνωση διατυπώνονται οι απόψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το μέλλον της διαδικασίας «Περιβάλλον για την Ευρώπη» καθώς και σχετικά με τη συμμετοχή της σε δραστηριότητες που αφορούν την EfE μετά το Βελιγράδι. Η ανακοίνωση αποτελεί συμβολή στο διάλογο που θα πραγματοποιηθεί κατά την υπουργική διάσκεψη του 2007, όπου το μέλλον της διαδικασίας EfE θα αποτελέσει ένα από τα κύρια θέματα προς συζήτηση.

2. ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ»

Με την πάροδο των ετών, η διαδικασία EfE εκτιμήθηκε δεόντως για την καθολικότητά της και επειδή επέτρεψε σε όλα τα κράτη μέλη να εκφράσουν απόψεις σε πολυμερή φόρα. Διαμόρφωσε ένα πλαίσιο εντός του οποίου επιχειρήθηκε η βελτίωση των περιβαλλοντικών πολιτικών και συνθηκών στην περιοχή που καλύπτει η UNECE. Ωστόσο, αφενός οι προσπάθειες αυτές υπερκαλύφθηκαν άμεσα από την ΕΕ όταν οι υποψήφιες χώρες τις Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης κατέστησαν μέλη της το 2004 και η Βουλγαρία και η Ρουμανία το 2007. Αφετέρου, στις υπόλοιπες ανατολικοευρωπαϊκές χώρες που προέκυψαν από τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η επιτελεσθείσα πρόοδος ήταν ιδιαίτερα αργή όσον αφορά την ανάπτυξη περιβαλλοντικών πολιτικών λόγω μειζόνων εσωτερικών πολιτικών και οικονομικών περιορισμών.

Στα σημαντικά αποτελέσματα της διαδικασίας EfE περιλαμβάνονται η συμβολή της ομάδας εργασίας της UNECE για την παρακολούθηση για την αξιολόγηση του περιβάλλοντος (WGEMA) στην προπαρασκευή των αποκαλούμενων πανευρωπαϊκών εκθέσεων περιβαλλοντικής αξιολόγησης που εκπονούνται για κάθε υπουργική διάσκεψη (πρωτοστατούντος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος).

Ένας από τους βασικούς πυλώνες της διαδικασίας EfE θεωρείται η περιβαλλοντική στρατηγική για την Ανατολική Ευρώπη, τον Καύκασο και την Κεντρική Ασία (EECCA), που

² Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Συνέργεια του Ευξείνου Πόντου – Μια Νέα Πρωτοβουλία Περιφερειακής Συνεργασίας (COM(2007)160 τελικό)

αποσκοπεί στην εξεύρεση λύσεων σε κοινά περιβαλλοντικά προβλήματα των χωρών ΕΕCCA³ βάσει μιας στενής συνεργασίας. Η στρατηγική εγκρίθηκε στην υπουργική διάσκεψη στο Κίεβο το 2003, και έχει τόσο υπέρμαχους όσο και επικριτές. Οι υπέρμαχοι συνήθως ισχυρίζονται ότι η στρατηγική εξασφαλίζει ένα κοινό πλαίσιο για την επίλυση των περιβαλλοντικών προβλημάτων σε χώρες με κοινό παρελθόν (την κληρονομιά της πρώην Σοβιετικής Ένωσης) και, δεδομένου ότι η στρατηγική στερείται σαφών στόχων και χρονοδιαγραμμάτων, αναφέρονται σ' αυτήν ως ένα «έγγραφο έμπνευσης» και όχι ως ένα κανονιστικό πλαίσιο. Όντως, μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν σαφείς αποδείξεις ότι έχουν καταβληθεί σοβαρές προσπάθειες σε εθνικό επίπεδο για την υλοποίηση αυτής της στρατηγικής ΕΕCCA.

Οι περιβαλλοντικές συμβάσεις της UNECE⁴ δεν αποτελούν μέρος της διαδικασίας EfE, αλλά συχνά αναφέρονται ως «επιτυχίες» της. Ωστόσο, το χαμηλό επίπεδο επικύρωσης και εφαρμογής ορισμένων από τις πέντε περιβαλλοντικές συμβάσεις της UNECE και των πρωτοκόλλων τους, ιδίως εκ μέρους των χωρών ΕΕCCA, εξακολουθεί να αποτελεί θέμα που προκαλεί προβληματισμό.

Οι υπουργικές διασκέψεις πραγματοποιούνται κάθε 4 ή 5 έτη με σκοπό την τόνωση αναλαμβανόμενων δράσεων στην περιοχή. Ωστόσο, κατά το παρελθόν διαπιστώθηκε κάποια τάση να περιλαμβάνονται στη διάσκεψη θεματολόγια υπέρμετρου εύρους που αφορούσαν περιβαλλοντικά ζητήματα, ενίοτε καλυπτόμενα από άλλα πολυμερή διεθνή φόρα, με αποτέλεσμα συζητήσεις που δεν ήταν πάντοτε όσο παραγωγικές θα έπρεπε. Για παράδειγμα, στο Κίεβο, σοβαρός διαπραγματευτικός χρόνος δαπανήθηκε για θέματα όπως η αλλαγή του κλίματος, οι γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί και η πυρηνική ασφάλεια, μολονότι οι αποφάσεις για ανάλογα θέματα δεν ενέπιπταν και εξακολουθούν να μην emπίπτουν στις αρμοδιότητες της διαδικασίας EfE και αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά από άλλα διεθνή όργανα.

3. ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΕΒΟ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

Κατά την προηγούμενη υπουργική διάσκεψη EfE στο Κίεβο το 2003, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέφρασε τις απόψεις της για το μέλλον της διαδικασίας και τη σχέση της με αυτή σε ανακοίνωση με τίτλο «Πανευρωπαϊκή περιβαλλοντική συνεργασία μετά τη διάσκεψη του 2003 στο Κίεβο» (COM (2003) 62 τελικό).

Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή τόνισε ότι το νέο πολιτικό τοπίο που δημιουργήθηκε με τη διεύρυνση της ΕΕ αναμενόταν να επηρεάσει τόσο τις προτεραιότητες στις οποίες μελλοντικά θα εστιαζόταν η διαδικασία EfE, όσο και τις αντίστοιχες διαδικασίες πρακτικής εφαρμογής. Ως εκ τούτου η Επιτροπή πρότεινε το 2003 για τη διαδικασία EfE να αναπροσανατολίσει τις

³ Ανατολική Ευρώπη, Καύκασος και Κεντρική Ασία: Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Γεωργία, Καζακστάν, Κιργιζιστάν, Δημοκρατία της Μολδαβίας, Ρωσική Ομοσπονδία, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Ουκρανία και Ουζμπεκιστάν.

⁴ Σύμβαση για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση σε μεγάλες αποστάσεις, σύμβαση για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο (σύμβαση για την αξιολόγηση των επιπτώσεων επί του διασυνοριακού περιβάλλοντος) («σύμβαση Espoo»), σύμβαση για την προστασία και τη χρήση των διασυνοριακών υδατικών μαζών και των διεθνών λιμνών, σύμβαση για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων, σύμβαση για την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού κατά τη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα που αφορούν το περιβάλλον («Aarhus Convention»).

μελλοντικές εργασίες της προς στρατηγικές πρωτοβουλίες στην περιοχή EECCA όπου η συγκεντρωθείσα πείρα και εμπειρογνομosύνη θα προσέφερε προστιθέμενη αξία σε σύγκριση προς τις διμερείς συνεργασίες με τις επιμέρους χώρες χορηγούς ή με την ΕΕ.

Η ευρωπαϊκή δήλωση του Κιέβου αντανάκλούσε αυτή τη «στροφή προς την Ανατολή» δεδομένου ότι συμφωνούσε επισήμως με τη θέση ότι η διαδικασία EfE θα έπρεπε εφεξής να επικεντρωθεί στην περιοχή EECCA. Παράλληλα συμφωνήθηκε να συγχωνευθούν οι δραστηριότητες της επιχειρησιακής ομάδας του προγράμματος δράσης για το περιβάλλον EAP (που ήταν η αρμόδια ομάδα πολιτικής καθοδήγησης εν προκειμένω) και της PPC (που ήταν η διευθύνουσα ομάδα για θέματα χρηματοδότησης) ώστε να εξορθολογιστούν οι ελάχιστοι διαθέσιμοι πόροι για τη διαδικασία. Ωστόσο, επισημαίνουμε ότι η απόφαση να επιλεγεί το Βελιγράδι για τη νέα υπουργική διάσκεψη δεν αντανάκλούσε αυτή τη στροφή γεωγραφικής εστίασης που είχε συμφωνηθεί στο Κίεβο.

Η τρέχουσα κατάσταση και οι παρατηρούμενες τάσεις που επισήμανε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της το 2003 εντάθηκαν τα χρόνια που μεσολάβησαν μέχρι την υπουργική διάσκεψη του Βελιγραδίου το 2007. Μεταξύ των εν λόγω τάσεων αξίζει να αποδοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε τρεις, επειδή αιτιολογούν την ύπαρξη της διαδικασίας EfE και τη λειτουργία της στο μέλλον:

- Κατά πρώτον, η σταδιακή επέκταση της ΕΕ προς ανατολάς: η πέμπτη διεύρυνση της ΕΕ σημαίνει ότι 27 από τα 56 μέλη της UNECE ανήκουν πλέον στην ΕΕ, ενώ άλλα τρία (η Κροατία, η Τουρκία και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας) είναι υποψήφια μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, ακόμη τέσσερις χώρες (Αλβανία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Σερβία και Μαυροβούνιο) καλύπτονται από τη διαδικασία σταθεροποίησης και σύνδεσης και είναι ενδεχόμενο να καταστούν υποψήφιες χώρες της ΕΕ. Τέλος η ανάδειξη της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας (που καλύπτει στα ανατολικά την Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν, την Λευκορωσία, τη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία) και η στρατηγική συνεργασία με τη Ρωσία έχουν μεταβάλει ουσιαστικά το πλαίσιο των σχέσεων της ΕΕ με τους περισσότερους από τους εναπομένοντες εταίρους της διαδικασίας EfE.
- Κατά δεύτερο, οι χώρες EECCA διαφοροποιούνται ολοένα και περισσότερο όσον αφορά τις εσωτερικές τους πολιτικές καθώς και τις σχέσεις τους με τις χώρες εταίρους. Ως εκ τούτου, καθίσταται ολοένα και πιο συζητήσιμο κατά πόσον είναι σκόπιμο να αντιμετωπίζονται ενιαία οι χώρες EECCA ως ενοποιημένη περιφέρεια, και,
- Κατά τρίτο, η Ρωσία και διάφορες άλλες χώρες EECCA, όπως το Καζακστάν, γνώρισαν ταχεία οικονομική ανάπτυξη από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 και εξαρτώνται κατά πολύ λιγότερο από την εξωτερική βοήθεια για την πραγματοποίηση περιβαλλοντικών επενδύσεων και τη δημιουργία δυναμικού. Οι περισσότεροι από τους χορηγούς έχουν μειώσει ουσιαστικά τα προγράμματα βοήθειας τους.

Η επικείμενη υπουργική διάσκεψη EfE στο Βελιγράδι θα προσφέρει μια ευκαιρία να εξεταστούν τα επιτεύγματα της εν λόγω διαδικασίας και ο πιθανός μελλοντικός της ρόλος στο νέο γεωπολιτικό πλαίσιο.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη της ΕΕ καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμμετείχαν και εξακολουθούν να συμμετέχουν συνειδητά στη διαδικασία EfE. Ωστόσο, πρόσφατα διατυπώθηκαν απόψεις υπέρ της επίτευξης μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας και καλύτερης

εστίασης σε δραστηριότητες που αναμένεται να αποδώσουν τα υψηλότερα περιβαλλοντικά οφέλη, όπως για παράδειγμα η εφαρμογή των ήδη υφιστάμενων μέσων αντί της συζήτησης ιδεών για νέα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ταχθεί υπέρ των ως άνω απόψεων.

4. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η διαδικασία ΕfΕ συνέβαλε αξιόλογα στη μεταβατική περίοδο όσον αφορά το περιβάλλον στην περιοχή CEE/SEE/EECCA από το 1991. Ωστόσο, ο ρόλος της σταδιακά μειώθηκε παράλληλα με την ανάπτυξη άλλων πλαισίων και πρωτοβουλιών.

Σήμερα, η ευρωπαϊκή νομοθεσία και τα ευρωπαϊκά πρότυπα στον τομέα του περιβάλλοντος καλύπτουν τις κανονιστικές ανάγκες των νεότερων κρατών μελών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι εναπομένουσες χώρες της περιοχής UNECE έχουν συμπήξει ισχυρούς δεσμούς με την ΕΕ συνάπτοντας προενταξιακές συμφωνίες καθώς και συμφωνίες σταθεροποίησης και σύνδεσης παράλληλα με τα σχέδια δράσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, που από κοινού προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος μέσω της καλύτερης περιβαλλοντικής διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανόμενης της νομοθεσίας και των θεσμικών οργάνων. Αυτή η διμερής συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και των χωρών της περιοχής UNECE εκτός της ΕΕ προσφέρει, κατά την άποψη της Επιτροπής, ένα αμεσότερο μέσο εστίασης στις περιβαλλοντικές προκλήσεις κάθε χώρας και διοχέτευσης της παρεχόμενης βοήθειας εκ μέρους της ΕΕ, προάγοντας παράλληλα το συντονισμό των ήδη υφιστάμενων περιβαλλοντικών διαδικασιών που είναι αποδεδειγμένα προστιθέμενης αξίας.

Η ΕΕ υποστηρίζει ουσιαστικά και συμμετέχει ενεργά σε διάφορα πολυμερή περιβαλλοντικά φόρα στα οποία συζητούνται τα ζητήματα που συνιστούν το θεματολόγιο της διάσκεψης του Βελιγραδίου. Αυτό για παράδειγμα συμβαίνει όσον αφορά τη βιοποικιλότητα, που αποτελεί θέμα υψηλής προτεραιότητας για την ΕΕ και για την οποία η Επιτροπή υποστηρίζει διεθνώς τη σύναψη ουσιαστικά ενισχυμένης σύμβασης για τη βιοποικιλότητα και υψηλότερη χρηματοδότηση του παγκοσμίου περιβαλλοντικού μέσου (Διεθνές Ταμείο για το Περιβάλλον)⁵.

Άλλο παράδειγμα αποτελεί η αειφόρος κατανάλωση και παραγωγή, τομέας στον οποίο η θεματική στρατηγική της ΕΕ για την αειφόρο χρήση των φυσικών πόρων έχει επίσης μια εξωτερική διάσταση η οποία προβλέπει, μεταξύ άλλων μέτρων, τη σύσταση διεθνούς επιτροπής για την αειφόρο χρήση των φυσικών πόρων που συγκροτείται σε συνεργασία με το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP). Τοιουτοτρόπως θα δοθούν ανεξάρτητες επιστημονικές συμβουλές σχετικά με καθοριστικής σημασίας περιβαλλοντικές επιπτώσεις λόγω της χρήσης των πόρων. Σημαντικά στοιχεία των εργασιών θα είναι μεταξύ άλλων και η συμβολή σε στρατηγικές μείωσης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στις ταχέως αναπτυσσόμενες οικονομίες, ιδίως με τη μεταβολή των μη αειφόρων μοντέλων κατανάλωσης και παραγωγής, και η συμβολή στη δημιουργία γνώσεων και δυναμικού στις αναπτυσσόμενες χώρες.

5 Ανακοίνωση της Επιτροπής: «Η ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας έως το 2010 – και μετέπειτα. Η υποστήριξη των υπηρεσιών οικοσυστήματος με στόχο την ευημερία του ανθρώπου» COM(2006)216 τελικό.

Λαμβάνοντας υπόψη αφενός τις ολοένα και ενεργότερες διμερείς περιβαλλοντικές σχέσεις της ΕΕ και αφετέρου τη συνεχώς αυξανόμενη παγκοσμιοποίηση της περιβαλλοντικής συνεργασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι, μετά από τη διάσκεψη του Βελιγραδίου, καίριος ρόλος της UNECE θα είναι να διευκολύνει την εφαρμογή των περιβαλλοντικών συμβάσεων των Ηνωμένων Εθνών στη συγκεκριμένη περιοχή, ιδίως όσον αφορά το διασυνοριακό περιεχόμενο των εν λόγω συμβάσεων. Η Επιτροπή πιστεύει επίσης ότι η UNECE θα πρέπει να συνεχίσει να ασκεί το σημαντικό συντονιστικό της ρόλο στην υλοποίηση, σε περιφερειακό επίπεδο, του σχεδίου εφαρμογής του Γιοχάνεσμπουργκ του 2002 και να εξακολουθήσει τις εργασίες της για τις εκθέσεις περιβαλλοντικών επιδόσεων, που παρέχουν πολύτιμη πολιτική καθοδήγηση για τις στοχευόμενες χώρες καθώς και σημαντική συνολική επισκόπηση των δυνατικών χορηγών.

Στον άξονα των ανωτέρω, η Επιτροπή προτίθεται να συγκεντρώσει τη συμμετοχή της στη διαδικασία EfE μετά από τη διάσκεψη του Βελιγραδίου σε όσες πρωτοβουλίες και δραστηριότητες δεν θα είναι δυνατό να επιτευχθούν επαρκώς μέσω της διμερούς συνεργασίας της ΕΕ.

Γενικότερα, για να αποφευχθεί η άσκοπη επανάληψη δραστηριοτήτων, να εξασφαλιστεί ο ειρμός με τις διμερείς εργασίες της ΕΕ και να βελτιστοποιηθεί η κατανομή πόρων, σε ότι αφορά την EfE η Επιτροπή θα συγκεντρώσει τη συμμετοχή της:

- Στην ενεργό προώθηση της υλοποίησης των εργασιών στο πλαίσιο των ήδη υφιστάμενων περιβαλλοντικών συμβάσεων UNECE,
- Στην προσπάθειά της να συμβάλλει στις εκθέσεις περιβαλλοντικών επιδόσεων της UNECE,
- Στη διευκόλυνση και την υποστήριξη του δικτύου των περιφερειακών περιβαλλοντικών κέντρων EECCA (εφόσον αποδειχθεί ότι είναι δυνατό να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο για τη δημιουργία δυναμικού στις γειτονικές χώρες καθώς και στις χώρες της Κεντρικής Ασίας)
- Στη συμμετοχή σε επιλεγμένες υποπεριφερειακές πρωτοβουλίες που σχετίζονται με τη διαδικασία EfE, ιδίως μάλιστα σε όσες εξ αυτών εστιάζονται στην Κεντρική Ασία.
- Στη συμβολή, με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη βελτίωση του τομέα των υδάτων στην περιοχή EECCA ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της πρωτοβουλίας της ΕΕ για τα ύδατα (EUWI).